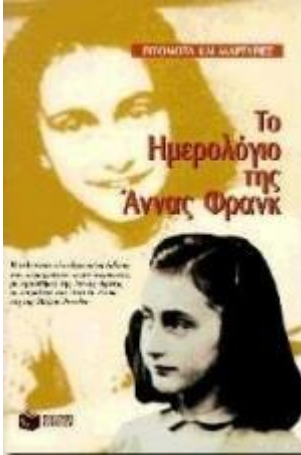

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗ Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Άννα Φρανκ, Το ημερολόγιο της Άννα Φρανκ (1947), μτφρ. Ρένα Χατχούτ, Πατάκης Αθήνα 2007

Επιστολές από τη 14η Ιουνίου 1942 έως την 1η Αυγούστου 1944: Οριστική έκδοση των αυθεντικών χειρογράφων χωρίς περικοπές, με προσθήκες της Άννας Φρανκ

Στράτης Μυριβήλης, Η ζωή εν τάφω (1924, 1930), Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», Αθήνα, 1996

Το "Η ζωή εν τάφω" άρχισε να σχεδιάζεται μέσα στα χαρακώματα του **Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου**, στην προκάλυψη του Μοναστηριού της Σερβίας.

Ο πόλεμος, η φρίκη και η αγωνία του, οι ανατριχιαστικές κι εφιαλτικές σκηνές του, υπάρχουν και περιγράφονται στο βιβλίο, για να δείξουν τη σημασία και την ομορφιά της ζωής.

Ηλίας Βενέζης, Το νούμερο 31328 (1931, 1945), Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», Αθήνα, 2004

Το "Νούμερο 31328" είναι η ίδια η ταυτότητα του συγγραφέα, τότε που παιδί δεκαοκτώ χρόνων οδηγήθηκε από τους Τούρκους στα κάτεργα της Ανατολής. Το βιβλίο είναι ένα συγκλονιστικό χρονικό "γραμμένο με αίμα", όπως επεσήμανε ο Βενέζης, προσθέτοντας: "Λέω για την καυτή ύλη, για τη σάρκα που στάζει το αίμα της και πλημμυρίζει τις σελίδες του". Στην αρχική του μορφή γράφτηκε το

1924 και ξαναδουλεύτηκε το 1931, οπότε εκδόθηκε για πρώτη φορά. Η επιτυχία που σημείωσε τότε ήταν τεράστια, ακόμα και έξω από τον ελληνικό χώρο. Ο Ηλίας Βενέζης (το βιβλίο-μαρτυρία είναι γραμμένο στο πρώτο πρόσωπο και με το πραγματικό όνομα του αφηγητή-συγγραφέα) γεννήθηκε στο Αϊβαλί το 1904. Ήρθε στην Ελλάδα με τη μικρασιατική καταστροφή. Θεωρείται ένας από τους κυριότερους εκπροσώπους της "γενιάς του '30" στη νεοελληνική πεζογραφία.

Διδώ Σωτηρίου, Ματωμένα χώματα (1962), Κέδρος, Αθήνα 1983

Μπήκε το κακό με τους Βαλκανικούς Πολέμους και άργησε να βγει. Χρόνια σπαρμένα με θυσίες, πολέμους και νεκρούς. Η Μικρασιατική εκστρατεία και η καταστροφή.

Η ιστορία του Μανώλη Αξιώτη, Μικρασιάτη αγρότη από τον Κιρκιντζέ. Άνθρωπος του μόχθου, δεμένος με τον τόπο του, το πατρικό του σπίτι, τους χωριανούς του. Ο άντρας που πάλεψε με κορμί και με ψυχή.

Στο Αμελέ Ταμπουρού, τα Τάγματα Εργασίας της Άγκυρας, το 1915.

Στο μέτωπο του Αφιόν Καραχισάρ το 1922.

Μια λεύτερη πατρίδα ονειρευόταν καθώς έσφιγγε τα δόντια και έλεγε:

"Ωρα μάχης, Αξιώτη, ώρα θυσίας. Δεν έχεις ελόγου σου κανένα πάρε δώσε με την πολιτική. Το χρέος σου κάνεις".

Γνώρισε κακουχίες και στερήσεις, είδε βασανιστήρια και θανάτους, έζησε την αιχμαλωσία και την προσφυγιά, για να συλλογιστεί:

"Θηρίο είν' ο άνθρωπος!"

Το μνημειώδες έργο της σύγχρονης ελληνικής πεζογραφίας που χαρακτηρίστηκε "Βίβλος της σύγχρονης εξόδου του Μικρασιάτικου Ελληνισμού".

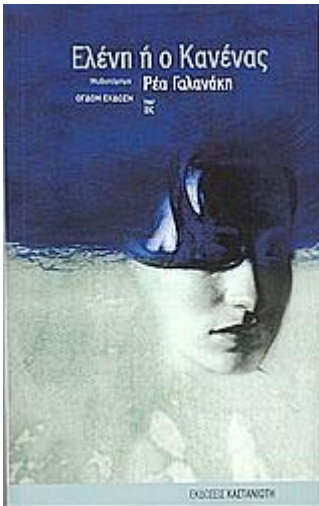

Κωνσταντίνος Θεοτόκης, Η Τιμή και το Χρήμα (1914), Νεφέλη, Αθήνα 1993

Ένα ειδύλλιο αναπτύσσεται ανάμεσα στον Αντρέα, ένα νέο αριστοκρατικής καταγωγής που προσπαθεί να ξεπληρώσει τα οικογενειακά χρέη και ασχολείται με το λαθρεμπόριο ζάχαρης, και της Ρήνης, μιας κοπέλας από λαϊκή οικογένεια. Ο Ανδρέας ζητάει από τη μητέρα της Ρήνης, τη σίορα Επιστήμη Τρινκούλαινα, 1.000 τάλιρα προίκα, όμως αυτή δέχεται να του δώσει μόνο 300. Η Ρήνη μένει έγκυος και τότε η μητέρα της δέχεται να δώσει την προίκα που θέλει ο Αντρέας.

Όταν όμως ο Αντρέας ανακοινώνει στη Ρήνη ότι μπορούν επιτέλους να παντρευτούν, η κοπέλα αρνείται, γιατί θεωρεί πως ο Αντρέας ήθελε μόνο την προίκα της και όχι την ίδια.

Στην "Τιμή και το χρήμα" ο Κ. Θεοτόκης περιγράφει την κοινωνική, πολιτική και οικονομική κατάσταση της Κέρκυρας στην εποχή της πρωθυπουργίας του Γ. Θεοτόκη. Στηρίζει όλο το έργο πάνω στις αντιθέσεις της ανθρώπινης τιμής και του χρήματος, καθώς και του έρωτα και της κοινωνικής θέσης. Καυτηριάζει το πολιτικό σύστημα της εποχής, το ρουσφετολόι, το λαθρεμπόριο στο Ιόνιο πέλαγος και την εξαχρείωση των ανθρώπων, δείχνοντας πως το χρήμα επιβάλλεται ακόμα και στα πιο δυνατά και αγνά αισθήματά τους.

Ρέα Γαλανάκη, Ελένη ή ο Κανέννας (1998), Καστανιώτης, Αθήνα 2004

Στα νιάτα της η Σπετσιώτισσα Ελένη Μπούκουρα ντύθηκε άντρας για να μπορέσει να σπουδάσει ζωγραφική στην Ιταλία, παντρεύτηκε τον ζωγράφο Σαβέριο Αλταμούρα, γέννησε τα παιδιά της (ανάμεσά τους και το θαλασσογράφο Ιωάννη Αλταμούρα), επέστρεψε εγκαταλειμμένη από τον άντρα της στην Αθήνα και εργάστηκε ως ζωγράφος. Στα γεράματά της έζησε δυο δεκαετίες μόνη και έγκλειστη στο παραθαλάσσιο σπίτι των Σπετσών, παροπλισμένη πια ζωγράφος και χαροκαμένη μάνα, τριγυρισμένη από ψιθύρους για άσκηση μαγείας και για τρέλα. Δραματική, προκλητική, με πολλές ανατροπές και αντιφάσεις κύλησε η ζωή της πρώτης Ελληνίδας ζωγράφου, για την οποία δεν διαθέτουμε ακόμη όλα τα κλειδιά. Το μυθιστόρημα "Ελένη ή ο Κανέννας" προσπάθησε να προσεγγίσει τον βίο και τον μύθο αυτής της υπαρκτής, της πάντα επίκαιρης Ελένης, με τα δικά του αντικείμενα.

ΗΘΕΛΑ ΜΟΝΟ ΝΑ ΧΩΡΕΣΩ, Στέλλα Κάσδαγλη, Πατάκης

Η Ζωή είναι 15 χρονών και καθόλου έτοιμη για το Λύκειο, για την αλλαγή σχολείου, για τις αλλαγές στο σώμα της, για τις αλλαγές γενικώς.

Στην προσπάθειά της να ταιριάζει στο νέο περιβάλλον, να κρατήσει τους φίλους της και να κερδίσει αυτόν που δε λέει να γυρίσει να την κοιτάξει, διαλέγει να ελέγξει την κατάσταση με τον μόνο τρόπο που ξέρει: να γίνει αυτό που πιστεύει ότι όλοι θεωρούν όμορφο, ακόμα κι αν έτσι ρισκάρει να χάσει τον ίδιο της τον εαυτό.

Μέσα από το blog της, τις διηγήσεις των γονιών της, τις συζητήσεις με την κολλητή της στο chat και τα μικρά ντοκουμέντα της καθημερινότητάς της, η Ζωή θα χάσει και θα ανακαλύψει ξανά από την αρχή τον τρόπο να προχωράει, να βρίσκει τη θέση της, να αγαπάει τον εαυτό της και να χαιρέται την κάθε στιγμή.

Το "Ηθελα μόνο να χωρέσω" είναι ένα βιβλίο για εφήβους, γραμμένο με αμεσότητα στη γλώσσα τους και απόλυτα ειλικρινές γύρω από μερικά από τα πιο σημαντικά θέματα που τους απασχολούν: τις σχέσεις, το σώμα τους, την αποδοχή από το περιβάλλον τους, τις ανασφάλειες αλλά και τις ιδιαιτερότητες που τους κάνουν να ξεχωρίζουν. Με αληθινό και ζωντανό τρόπο αγγίζει και το ζήτημα της ψυχογενούς ανορεξίας, ένα πρόβλημα σύνθετο και τόσο επικίνδυνο για την υγεία και την ψυχική ισορροπία των εφήβων, που όμως συχνά παραμένει ταμπού για μικρούς και μεγάλους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΛΑΣΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

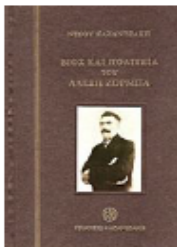
Βενέζης, Ηλίας. *Αιολική γη*. Αθήνα: Βιβλιοπωλείον της Εστίας, 2006.

Η "Αιολική γη" γράφεται μέσα στα δύσκολα χρόνια της Κατοχής, σε μια περίοδο δηλαδή ανάπηρης ελευθερίας, ανυπέρβλητων δυσκολιών και ευτελισμού της ανθρώπινης ζωής. Η έως τότε δεκαπενταετής συγγραφική πορεία του Βενέζη είχε επιβεβαιώσει την εικόνα ενός δημιουργού με απολύτως προσωπικό ύφος και με βασική θεματογραφία την τραγικότερη εθνική περιπέτεια του εικοστού αιώνα, τη Μικρασιατική Καταστροφή, την οποία ο Βενέζης εβίωσε με οδυνηρό τρόπο ως αιχμάλωτος στα εργατικά τάγματα της Ανατολής, απ' όπου ελάχιστοι είχαν την τύχη να επιζήσουν. (...) Η "Αιολική γη" ανασυνθέτει την ευτυχισμένη ζωή των Ελλήνων στη Μικρασία πριν την

Καταστροφή.

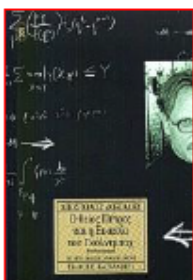
Καζαντζάκης, Νίκος. *Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά*. Αθήνα: Εκδόσεις Καζαντζάκη, 2010.

Ένας διανοούμενος συναντά στον Πειραιά ένα γέρο μινιδόρο μακεδονικής καταγωγής, και επιστρέφει στο γενέθλιο νησί του για να εκμεταλλευτεί ένα λιγνιτωρυχείο. Επιθυμεί να αφιερωθεί σε μια εργασία χειρωνακτική, με την ελπίδα να γιατρευτεί από τη θεωρητική του αδράνεια. Αλλά σύντομα αλλάζει στόχους, γιατί ο γερο-Αλέξης Ζορμπάς αποκαλύπτει ένα ανεξάντλητο θησαυρό από εμπειρίες, που μαγεύουν τον διανοούμενο. Η εκμετάλλευση του ορυχείου γίνεται έτσι ένα πρόσχημα, που τους επιτρέπει να χαρούν ατέλειωτες συζητήσεις και αλήτιες περιπέτειες, που προκαλούνται από την παρουσία μιας γερασμένης Γαλλίδας σαντέζας, ιδιοκτήτριας του κοντινού πανδοχείου. Ο Ζορμπάς είναι μια ύπαρξη αχόρταγη, χωρίς προκαταλήψεις, και δέχεται ατάραχα τη φτώχεια και την πραγματικότητα του νησιού, που καταβάλλουν τον νέο του σύντροφο. Ωστόσο, οι δυο φίλοι έχουν κάτι κοινό: την ανησυχία, στον Ζορμπά παράφορη, στον αφηγητή υποταγμένη, μπροστά στο μυστήριο της ζωής. Το ύφος, άκρως πλούσιο και τολμηρό, καθώς απεικονίζει ανάγλυφα την έντονη διαφορά ανάμεσα σε δύο χαρακτήρες και σε δύο αντίθετες αντιλήψεις τού κόσμου, καθιστά τον Ζορμπά ένα από τα καλύτερα έργα τού Καζαντζάκη.

(Από την ιταλική έκδοση Nikos Kazantzakis "Zorba il greco", Arnoldo Mondadori Editore, Milano 1976.)

Δοξιάδης, Απόστολος. *Ο θείος Πέτρος και η εικασία του Γκόλντμπαχ*. Αθήνα: Εκδόσεις Καστανιώτη, 2001.

Ο θείος Πέτρος είναι ένα αίνιγμα. Οι πρεσβύτεροι της οικογένειας Παπαχρήστου τον απορρίπτουν ως "αποτυχημένο της ζωής". Ωστόσο ο αφηγητής-ανιψιός του ανακαλύπτει ότι ήταν κάποτε φημισμένος μαθηματικός, τόσο ιδιοφυής και παράτολμος ώστε να αφιερώσει τη ζωή του στην περιβόητη "Εικασία του Γκόλντμπαχ", ένα πρόβλημα που προσπαθούσαν εις μάτην να επιλύσουν γενεές μαθηματικών. Η ανακάλυψή του αυτή θα οδηγήσει σε αλυσιδωτές αντιδράσεις...

Παπαγιάννη, Μαρία. *Το δέντρο το μονάχο*. Αθήνα: Εκδόσεις Πατάκη, 2010.

Ένα χωριό ασάλευτο πάνω στα βράχια, στη σκιά του βουνού. Πέρα μακριά, το πέλαγος. Εκεί επιστρέφει η Βιολέτα, ηλικιωμένη γυναίκα πια, ύστερα από χρόνια απουσίας. Την ίδια εποχή εξαφανίζονται τα τάματα της εκκλησίας κι οι υποψίες της βαραίνουν. Τα παρελθόν της σκοτεινό, το παρόν της αβέβαιο. Μάγισσα τη φωνάζουν όλοι.

Ο Σίμος, ένα νέο παιδί μεγαλωμένο με τους θρύλους του τόπου του, είναι ο μόνος που θα πιστέψει στην αθωότητά της. Θα τολμήσει, όμως, να τα βάλει με τους φίλους του που οργανώνουν ολόκληρη συνωμοσία για να αποκαλύψουν το αληθινό πρόσωπο της μάγισσας;

ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΓΙΑΤΙ, Jay Asher, Μετάφραση: Αργυρώ Πιπίνη, Πατάκης

"Δε γίνεται να πατήσεις stop στο μέλλον.

Δε γίνεται να κάνεις rewind στο παρελθόν.

Ο μόνος τρόπος για να μάθεις το μυστικό είναι να πατήσεις το play".

Δυο εβδομάδες πριν, η Χάννα αποφάσισε να δώσει τέλος στη ζωή της.

Κανείς δεν έχει καταλάβει ακριβώς γιατί. Τώρα ο Κλέυ έχει στα χέρια

του εφτά κασέτες με τη φωνή της Χάννα που εξηγεί τους δεκατρείς

λόγους που την οδήγησαν σ' αυτή την απόφαση. Ένας απ' αυτούς είναι

κι ο ίδιος...

Οι προτάσεις αυτές είναι, φυσικά, ενδεικτικές. Κυκλοφορούν, άλλωστε, τόσο όμορφα βιβλία.

Δε χρειάζεται να σας υπενθυμίσω τα οφέλη της ανάγνωσης. Τα έχουμε συζητήσει πολλές φορές στην τάξη. Η μόνη συμβουλή που θα ήθελα να σας δώσω είναι να δώσετε μια ευκαιρία στο βιβλίο να σας αποδείξει πόσο μακριά από την καθημερινότητά σας μπορεί να σας μεταφέρει.

Και βέβαια, μην ξεχνάτε τις εφημερίδες...

Καλό σας καλοκαίρι και... όπως έγραφαν παλιότερα οι χειμερινοί κινηματογράφοι....

Ραντεβού τον Σεπτέμβρη!

Η καθηγήτριά σας,

Μαρία Δακωρώνια